अकृतं. — २७ तत्तद्भवति AM. — ३३ अधिदैवतं D. (?). — ३४ मृत्युराप्तवदिति A. आप्नुवत् D. — ४. १ and २ बिभर्ति AM. —

Adhyâya ५. १. ३ and १५ पाण्डर° AM. पाण्डुर D. — ७ विषासहिरिति A. — १५ क्षत्रियामुपेया° A. — १७ अन्तर्हृदयं D. (?!). — १८ यदा निगृह्णाति A. — १९ स्वप्नया D. — २. २ स्थूणा is here oxytonon, whereas at १. ३. ७. paroxytonon. — ६ भरद्वाज, जमदग्निरि°, वसिष्ठकश्यपाव° AM. Read: वसिष्ठक°. — ३. ५ अधिदैवतं D. (?). — ४. १ Are we to read उद्यास्यन्त्वा? — ४ व्याचक्षाणस्य AM. — ५ We expect मैत्रेय्यात्मनो. — ७ भवति? — १० निःश्वसितं D. — ११ स्पर्श is here and ७. ३. १२. oxytonon, whereas paroxytonon at ६. २. १. — ५. १५ समर्थिता A. — २० बैजवापा° R. (*) — ibid. वैष्टपुरे° A. — २१ बैजवापा° R. — ibid. °जंघनेरौपजंघनि° R. — २२ विदर्भाकौण्डि° A. — ibid. स्वयंभू R. — ibid. ब्रह्मणे नमः AM. The coincidence of both these mss. in all the other strange accentuations of the vaṇça as given in the text is a thorough one: this observation refers also to both the later vaṇças.

Adhyâya ६. १. १ and ११ कतिभिरय° AM. — १० दीप्यतऽइव AM. — १२ व्यानः शस्या A. — २. २-४ गृहीतो unaccented AM. — १ गृहीतस्वचा AM. — १४ वैत वेदि A. Read: °वैतस्य वेदि°. — ibid. यद्रूचतुः unaccent.

(*) For the three vaṇças I have made use of the Rishitarpaṇa (R.) in Chambers 736 (see my Verzeichnifs der Berliner Sanscrit-Handschriften nro. 206. p. 46.): though the accents are not given in the ms., the little work is still of some importance as confirming the readings themselves and moreover as showing the importance attached in later times to the vaṇças, whose recital is here forming even a part of the ritual, and the care taken by the Brâhmans to preserve them with their original readings.